

## POSTANOWIENIE

Dnia 24 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Roch

w sprawie **K.G.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 24 lipca 2025 r.,  
wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym  
wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach  
z dnia 1 września 2022 r., sygn. II AKa 179/22,  
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku  
z dnia 22 grudnia 2021 r., sygn. III K 11/21  
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł:**

**odmówić przyjęcia wniosku skazanego K.G. o wznowienie postępowania z powodu jego oczywistej bezzasadności.**

## UZASADNIENIE

Pismem z dnia 18 kwietnia 2025 r. skazany K.G. wniósł o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 1 września 2022 roku, sygn. akt II AKa 179/22, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Rybniku z dnia 22 grudnia 2021 roku, sygn. akt III K 11/21. W treści pisma wnioskujący stwierdził, iż zapadłe orzeczenia cechowały się rażącą niesprawiedliwością, albowiem błędnie przypisano mu popełnienie

przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. w ramach recydywy z art. 64 § 1 k.k., co spowodowało negatywne skutki względem wymierzonej mu kary. Tymczasem – jak wskazał – przepis art. 64 § 3 k.k. wykluczał możliwość przypisania mu recydywy z art. 64 § 1 k.k. w związku z przestępstwem z art. 280 § 2 k.k., albowiem ten stanowi zbrodnię.

**Sąd Najwyższy zważył co następuje.**

Art. 545 § 3 k.p.k. nakłada na sąd obowiązek przeprowadzenia kontroli wniosku o wznowienie postępowania, pochodzącego od podmiotu nieprofesjonalnego, pod kątem tego czy nie jest on oczywiście bezzasadny. Kontrola ta ma charakter *quasi* formalny, co oznacza, że w jej toku nie dochodzi do merytorycznego rozpoznania wniosku, ani też do badania jego zasadności pod kątem ewentualnych podstaw wznowienia, ale do wstępnego przeanalizowania jego treści w celu ustalenia możliwości skutecznego złożenia tego pisma. Wniosek, który jest bezzasadny w stopniu oczywistym, musi spotkać się z odmową przyjęcia bez wzywania do usunięcia braków formalnych. Oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie postępowania to taka, która nie wymaga szczególnego badania, jest widoczna „na pierwszy rzut oka”, jest niewątpliwa i wniosek obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia prawomocnego orzeczenia (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dni: 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016/1/5; 6 października 2015 r., V KO 56/15, LEX nr 3530681). Taki właśnie charakter ma wniosek złożony przez K.G.

W piśmie skazanego brak jest argumentacji choćby potencjalnie wpisującej się w podstawy wznowienia. Na tle prezentowanej tam argumentacji wypada zaznaczyć, że niezadowolenie z ustaleń faktycznych czy też z zastosowania określonego przepisu prawa materialnego nie może stanowić podstawy do wznowienia postępowania sądowego. Podkreślić bowiem trzeba, że postępowanie wznowieniowe nie stanowi powtórzenia postępowania apelacyjnego i nie jest swego rodzaju „trzecią instancją”, mającą służyć kolejnemu weryfikowaniu poprawności orzeczeń zapadłych w sądach pierwszej i drugiej instancji. Podniesiona przez skazanego argumentacja jest całkowicie niezasadna. Analiza

opisywanego postępowania wskazuje, że za czyn z art. 280 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. K.G. wymierzona została kara 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym czyn z art. 280 § 2 k.k. zagrożony jest karą od 3 do 20 lat pozbawienia wolności. Tym samym nie doszło do przewidzianego w art. 64 § 1 k.k. podwyższenia górnej granicy ustawowego zagrożenia za ten czyn, co w polu oczywistej bezzasadności stawiało podnoszone we wniosku o wznowienie postępowania twierdzenia skazanego, gdyż tylko tego rodzaju podwyższenie górnego progu ustawowego zagrożenia objęte jest zakazem przewidzianym w art. 64 § 3 k.k.

W oparciu o powyższe stwierdzić zatem trzeba, że zmaterializowały się przewidziane w art. 545 § 3 k.p.k. podstawy do odmowy przyjęcia wniosku o wznowienie jako oczywiście bezzasadnego, bez wzywania wnioskodawcy do uzupełnienia jego braków formalnych, takich jak niesporządzenie go przez adwokata i brak opłaty.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[WB]

[a.ł.]